

1930 - Št. 10
: Oktober :Cena ene
štev. 1 Din

:: Glasilo »Katoliške akcije« za ::
kamniško in moravško dekanijo

Zvestoba Kristusu Kralju!

Ne bojte se vi, ki vladate narode v časnem oziru, ne bojte se za svoje vladarske pravice, ako čujete o kraljestvu Kristusovem! Ne bojte se, da bi sveta Cerkev, duhovno kraljestvo, kraljestvo božje na zemlji, segala v vaše področje ali da bi skušala vašo opravičeno oblast omejiti, še manj da bi utegnila celo spodkopati vašo avtoriteto, vašo veljavo! Nasprotno! Sv. Cerkev ne oznanja upora, ne podpihuje prevratov, temveč poudarja zvestobo in pokorščino. »Podvrzite se zaradi Gospoda vsakemu človeškemu redu: bodisi kralju kot najvišjemu, bodisi poglavarjem kot od njega poslanim, da hudodelce kaznujejo, dobre pa pohvalijo; zakaj to je božja volja, da po vaših dobrih delih umolkne nevednost nerazumnih ljudi; kakor svobodni, pa ne, kakor bi svobodo imeli za pokrivanje hudobije, ampak kakor božji služabniki.« (1. list sv. Petra 2, 13—17). Tako je zapisal po božjem navdihnjenju prvak apostolskega zbora, sv. Peter, prvi vidni namestnik Kristusov, prvi poglavar sv. Cerkve. Taka naročila in navodila, take zapovedi je dal prvim kristjanom. In po nasledniku apostolov pregledana in odobrena razlaga v najnovejši slovenski izdaji sv. pisma dostavlja: »Kristjanov krščanska svoboda ne opravičuje, da bi smeli prestopati zakone.« (Sv. pismo Nov. zakona, drugi del: Apostolski listi in Razodetje. Po naročilu dr. A. B. Jegliča ... str. 251.)

Te svoje zapovedi in opomine povzame sv. Peter, prvi papež na istem mestu takole: »Vse spoštujte, brate ljubite, Boga se bojte, kralja časti-

te!« Beseda sv. pisma, beseda božja je za nas katoličane obvezna in merodajna. Pošteno in odkritosrčno smo podložni postavni posvetni oblasti — zaradi Gospoda Boga, pa tudi zato, ker ljubimo red, pravico in pravo svobodo.

Kraljestvo Kristusovo je kraljestvo resnice, kraljestvo miru in pravičnosti in resnične prostosti, kraljestvo milosti in dobrote. Kristus hoče kraljevati brez vsakega nasilja. Ako bi On, učlovečeni Sin božji, hotel uporabiti silo, bi lahko v trenutku uničil in strl vse raznovrstne nasprotnike. Toda tega noče, ker je Bog ljubezni in knez miru!

»Mir Kristusov v kraljestvu Kristusovem je prelepo geslo sedaj slavno vladajočega sv. očeta Pija XI., ki obenem odločno povdarjajo svobodo in neodvisnost »Katoliške akcije« v mejah zakonitosti. Katoliška akcija se trudi in bori za Kristusa Kralja, njeno geslo je: »Vi vsi, ki verujete v Kristusa, Boga-človeka, v Kristusa, Odrešenika sveta in najvišjega sodnika, bodite zvesti Kristusu Kralju!« Nad vsemi kralji, nad vsemi oblastniki in poglavarji, nad vsemi narodi je Kristus, Sin božji. On pa vlada na znotraj, v človeških srcih, s svojo milostjo, vlada po veri, upanju in ljubezni, na zunaj pa po učeči Cerkvi, po zunanjem duhovništvu, vlada po svetem očetu in po škofih, ki so s papežem združeni, in po duhovnikih, ki so podložni svojim pravovernim in zakonitim škofom. — Katol. akcija pa združuje duhovnike in neduhovnike pri skupnem apostolskem delu, da bi človeštvo, ki

se je Bogu odtujilo, spoznalo Kristusa in po Njem Večnega Očeta ter oba vzljubilo v Svetem Duhu Tolažniku, ki je srce svete Cerkve. Katoliška akcija se trudi, da bi zavladal Gospod Jezus Kristus v človeških srcih, v družinah, v občinah, v družbah in društvih, v deželah, v državah, med vsemi narodi. Kako velik delokrog, kako velikanska naloga!

Sv. oče Pij XI. so uvideli potrebo, da bi tudi neduhovniki, ki se odlikujejo po živi veri in krepostnem življenju, priskočili na pomoč učeči Cerkvi, zunanemu duhovništvu, s svojim apostolskim delovanjem. In za patrona, zaščitnika Katoliške akcije so dali namestnik Kristusov sv. Franciška Asiškega. Po vsej pravici! Sv. Francišek se je sam imenoval »glasnika velikega Kralja«, sv. Francišek ni bil mašnik, bil je torej neduhovnik, pač pa je prejel diakonat, višji cerkveni red, zadnjo stopnjo pred sv. mašniškim posvečenjem. Toda na znotraj je bil v veliki meri deležen Kristusovega duhovniškega dostojanstva in kraljevske plemenite časti. In živel je le za Kristusa Kralja!

Saj smo po sv. krstu vsi verniki postali na znotraj deležni duhovstva Kristusovega in v zakramentu sv. birme Njegovega kraljevskega dostojanstva! Le da se tega premalo zavedamo! Zato tudi premalo skrbi-mo za lastno posvečenje. Svetniki so se tega zavedali, zato so tudi vsi goreli za Kristusa! — Na noge v sveti boj! Po zgledu sv. Franciška Asiškega, zaščitnika Katoliške akcije, in drugih velikanov kreposti pojdemo tudi mi v boj za Kristusa Gospoda, v boj za resnico in čednost, bodimo zvesti Kristusu Kralju!

P. E. B.

Še: stari ali novi Sokol?

K našemu vprašanju in prošnji na kraljevo bansko upravo v zadevi 25 letnice domžalskega Sokola se je oglasilo več listov, o čemer nas je obveščal naš dnevnik »Slovenec«, ki je bil naše vprašanje ponatisnil.

»Sokolski glasnik« je v odgovor (čeprav nismo nanj naslovili našega vprašanja) dokazoval, da je sedanji Sokol res nadaljevanje prejšnjega Sokola in nam zameri, ker smo rekli, da je obhajanje 25 letnice Sokola kaznjivo.

Mi pa smo še vedno mnenja, da je kaznjivo, če razna sokolska društva prirejajo 25 in druge obletnice in posebno sumljivo je, če se na plakatih preplepja v naslovu »Sokol kraljevine Jugoslavije« označka »kraljevine Jugoslavije«, kakor je to bilo v domžalskem slučaju. Za dokaz, da je naša trditev o preplepljanju plakatov resnična, prinašamo fotografijo preplepljenega in nepreplepljenega plakata.

»Sokolskemu glasniku« in vsem, ki so mnenja, da je novi Sokol nadaljevanje prejšnjega, moramo povedati, da za nas to ni vseeno. Že zadnjič smo povedali, da mi odločno odsvetujemo vstop v Sokola, ki bi bil nadaljevanje prejšnjega. Za takega Sokola velja namreč izjava celokupnega jugoslovskega episkopata: »Krščanski roditelji! Ne boste se čudili, ... da smo ... dvignili svoj glasen ugovor, ko smo čuli, da se resno namerava vzgajati vaša deca v duhu sokolskem ... Vi tega ne boste nikdar dopustili, vi boste z vso močjo zaeno z nami škofi zabranili svojim otrokom zahajati v društvo Sokol, vi boste z nami škofi

odločno obsodili to društvo.« (Ljubljanski škofijski list.) Škofje tudi povedo, zakaj tako odločajo, kar je pa našim čitateljem itak znano, ker se je gornja izjava prebrala z vseh prižnic.

Proti izvajanjem »Sokolskega glasnika« je pa tudi izjava g. ministrskega predsednika, ki jo je dal zastopnikom Sokola ob svojem bivanju v Zagrebu.

Izjava g. ministrskega predsednika se glasi: »Treba je vsakemu tolmačiti pravo sokolsko misel. Treba je posebno bivšim Sokolom povedati, kakšne so nove intencije v razliki od starih, ki so bile. Staro je zamenjano z novim.« (Glej »Slovenec« 25. sept. 1930.)

Apostolstvo mož

V.

Ali si že pristopil k apostolstvu mož v tvoji župniji? Nisi? Zakaj pa nisi? Povem ti, da zato ne, ker nisi svoboden. Ali si že kdaj premislil, v čem prav za prav obstoji tisto dostojanstvo, ki ga na moškem značaju toliko cenimo? Mar ni njegova prostodušnost, njegova svoboda, ko brez strahu in brez sramu razodeva svoje notranje prepričanje?

S tem namreč izpričuje, da se tega, kar v srcu nosi, da se samega sebe ne sramuje.

Kdor si pa iz sramu in strahu pred ljudmi ne upa izpovedati, kar v srcu drži in ima utemeljeno, sveto in resnično, je v resnici za nič, ker ta se samega sebe sramuje, suženj je ljudi, ki si je sam nadel verige in okove; in hinavec, ki se dela drugačnega, kakor je v resnici; in breznačajnik, ki iz strahu pred slabšimi svoje boljše prepričanje utajuje.

Ti pa podpišeš vse, kar si bral v člankih o apostolstvu mož in vendar se nisi vpisal. Torej! —

Prijatelj, bodi svoboden!

Krist Gospod hoče svobodnih mož in svobodnih fantov, hoče vobče svobodnih vernikov.

Njegovo kraljestvo na zemlji se ni smelo ne širiti ne ohranjevati s silo, z mečem, ampak je imelo biti življenjska sila krščanstva, izključno svobodna veroizpoved kristjanov: »Kdorkoli bo veroval in bo krščen, bo zveličan.«

Kaj mar nismo v verskem pogledu povsem svobodni, ko nas nihče s telesno silo ne zadržuje v cerkvi in nam državljanski zakoni celo dopuščajo,

da veroizpoved izpremenimo ali celo opustimo?

Da, da, mi vsi moremo odpasti, Bog nas obvaruj tega!, in vsa Evropa more odpasti od sv. Cerkve, od Kristusa Boga, ampak Kristusovo kraljestvo na zemlji ne more — propasti!

»Ako ti ne bodo klicali: hozana, bode vpilo kamenje: lapides clamabunt«, je Krist Gospod zagrozil farizejem v Jeruzalemu, ko so mu očitali, da si pusti od množic prirejati nezaslišane kraljevske ovacije.

Hotel jih je poučiti, da prenese, če ga oni svobodno ne priznajo, svoje kraljestvo k narodom, ki se zde za pravo vero trdi ko kamenje, in verovali bodo.

Tako je: naša veroizpoved in življenje po njej je naša strogo naravna in bogodana dolžnost, ali svobodna je in ostane.

Zato pa vselej, ko vidim vrste mož in fantov, ki se zgrinjajo pred obhajilno mizo radi dane častne besede s pristopom k apostolstvu mož, vzklikam od srca: »Glej jih. Svobodni so, značajni so, naustrašeni so, častivredni možje in fantje so!«

Torej, krščansko misleči mož, vpiši se v apostolstvo mož, bodi svoboden! Ni zadnji razlog, da se vpišeš, prav tvoje očetovstvo.

Ali ti je znano, da je še zmerom do dvesto milijonov nesrečnih očetov pod božjim solncem, ki še ne umejo moliti očenaš, češčenamarijo in nima jo ne sami in njih družine pravice do nebes, dokler ne bodo vsaj v sv. Duhu krščeni. Ti pa krščanski oče, t. j. v duhovnem pomenu, božji oče in tvoja že v duhovnem pomenu: božja mati in tvoji otroci po sv. krstu božji otroci — bratje in sestre Kristusovi in sodediči lepih nebes.

Komu se imaš zahvaliti za te skrivnostne predpravice? Jezusu Kristusu, ki je za te na križu umrl in v sveti hostiji živi za te in tvojo družino in pri vsaki sveti maši tebe in tvoje vse dvakrat prisrčno vabi, da pridete in se obhajate in po tej pobožnosti prejmete »obljube sedanjega in prihodnjega življenja«.

Krščanski oče, pristopi torej v apostolstvo mož!

Tvoj božji Učenik te kliče in tvoje lastne časne in večne potrebe in potrebe tvoje doraščajoče mladine te naravnost silijo, da stopiš pod evharistično zastavo apostolstva mož.

In tudi ti, krščanski mladenič, pridi.

Apostolstvo mož ti bo pomagalo, da preživiš mladeniško dobo v službi božji, živeč brez smrtnega greha in tako izpolnjujoč zakon družinske sreče, prejmeš, ko stopiš z nevesto pred oltar, obilnejši družinski blagoslov in tako osrečiš sebe in svojce in lasten rod časno in večno.

Dr. Fr. Knavs C. M.

Kaj nam govori Gospod v oktobru

Duhovni šopek

iz nedeljskih evangelijev v oktobru.

1. NEDELJA

(O največji zapovedi.)

Ni je večje zapovedi kot ta, da moramo Boga ljubiti iz vsega srca, nad vse drugo. Eden izmed dokazov, da Boga ljubimo ne le z jezikom, ampak tudi v dejanju in resnici, je, če pogosto nanj mislimo. Kaj je bolj naravno, kakor to, da nam neprestano in ne hote uhajajo misli k onemu, ki ga ljubimo. Poglejmo skopuha: ena sama misel ga navdaja vedno in povsod misel na njegovo premoženje; koliko ga ima, kako bi ga še pomnožil, kaj če bi ga izgubil. Prav tako, če Boga ljubimo, se bomo pogosto spominjali njegove pričujočnosti in neprestano hrepeneli po njem. Če bi tako ljubili Jezusa kot skopuh denar, kako bi se naše misli vedno vračale k Jezusu! Spomnimo se na zgled Marije Magdalene. Srečna je bila v bližini Jezusovi; neutolažljiva je bila, ko v grobu ni našla trupla svojega ljubljence; ni se zmenila niti za nebeško prikazen angelov, iskala je le Jezusa. Njena ljubezen je bila tako goreča, da se ji Jezus ni mogel tako rekoč več skrivati in se ji je prikazal.

2. NEDELJA

(Jezus ozdravi mrtvoudnega.)

Iz te zgodbe po pravici sklepamo, da si je mrtvoudni svojo bolezen nakopal z grešnim življenjem. Nekaterim grehom, n. pr. nečistosti, pijančevanju itd. kaj rade slede bolezni. Od takih grehov naj bi nas poleg nadnaravnih nagibov odvrčal tudi čisto naravni nagib: strah pred boleznijo in pred zgodnjo smrtjo. Za kratko grešno uživanje pride morda dolga bolezen, počasno hiranje ali pa zgrabi človeka smrt v najlepši človeški dobi. Sv. pismo pravi: »Greh se z grešnikom vred zatara« (Sir 27, 3) in: »Kdor greši pred očmi svojega Stvarnika, bo prišel zdravniku v roke« (Sir 38, 15).

3. NEDELJA

(Prilika o kraljevi ženitnini.)

Svatovsko oblačilo posvečujoče milosti božje je zaklad, ki ga niti od daleč ne odtehta vse zlato in srebro sveta. Pomislimo samo to: po milosti božji postanemo otroci božji. To je tako visoka čast, da je na tem svetu sploh doumeti ne moremo. Kako ponosen je vsakdo, ki more reči: moj oče je pa minister, kralj, cesar ... A kaj je proti temu čast, imeti Boga za svojega Očeta! Zato sv. Janez vzklika ves vzradoščen: »Poglejte, kakšno

ljubezen nam je skazal Oče, da se božji otroci imenujemo in smo.« (I. Jan 3, 1.)

4. NEDELJA

(Jezus ozdravi sina kraljevega uradnika.)

»Če ne vidite znamenj in čudežev, ne verujete«, je dejal Gospod. Tako še danes radi delajo brezverci: češ, če bomo videli kak čudež, bomo verovali, drugače pa ne. Skušnja pa kaže, da mnogi od teh niti tedaj ne bi verovali, ampak vztrajali v svoji neveri, kakor n. pr. Zola, ki je videl očiten čudež v Lurdu, pa se je nato norčeval iz vsega, kar je tam videl. Pripisujejo pač taki ljudje čudež skritim, nam nepoznanim, a naravnim močem. Po grehu je njihovo dušno oko tako skaljeno, da ne spoznajo resnice. Zato pa pred vsem velja: uravnaj svoje življenje po božjih postavah, pa boš spoznal, kako resnični so nauki sv. vere. Večna resnica pravi: »Ako kdo hoče božjo voljo storiti, bo spoznal iz nauka, ali je od Boga.« (Jan 7, 17.)

Delavski zaupniki

Zadnji članek o delavskih pravicah je zopet povzročil nepotrebno razburjenje med tovariši in delodajalci; in sicer pri onih delodajalcih, ki menijo, da delavec ne sme imeti nobenih pravic in da nobenih nima. Odgovor tem je ta, da pravic delavcem niso dali delodajalci, ampak zakon o zaščiti delavstva, ki je veljaven za celo državo.

Manj umljivi so pa izgovori delavcev, kako bom branil ali prišel do svojih pravic; delodajalec dela tako kot njemu prija in ako se pritožim proti krivicam ali nedostatkom v obratu, prišel bom ob delo. Rajši potrpi. Tako in podobno govorjenje priča, da v nas ni prave delavske zavesti. Kdor ima delavsko zavest, bo vedel, da se ne branijo naše pravice s silo, ampak v okviru delavske zakonodaje.

Delavska zakonodaja pa stremi za tem, da se mi sami zavemo svojih dolžnosti in svojih pravic. Zakon predvideva to, da ne bi bilo treba v vsakem spornem slučaju klicati na pomoč inspekcijo dela, ampak, da bi sami urejevali svoje zadeve in branili svoje koristi. Kako vendar? Poslušaj! Zakon o zaščiti delavcev daje nam pravico voliti svoje zaupnike, katere smemo izvoliti čisto po svoji volji. Nikomur ne daje zakon pravice, dajati smer koga naj volimo in koga naj ne volimo. Od delavstva izvoljeni zaupniki naj vrše iste naloge kot inspektorji dela n. pr. ugotoviti, ali so delavni prostori primerni, zračni in svetli, če so vse naprave, zgradbe in stroji

varno postavljeni itd. Z eno besedo, delavski zaupniki vplivajo na zaščito socialnih in kulturnih koristi delavcev, ki so zaposleni v podjetju. Naloga zaupnikov mora biti tudi, da skrbijo za dobre odnose med delavci in podjetnikom; morajo sodelovati, kadar se izdelujejo delavske pogodbe, posredovati v mezdnih sporih itd. Že beseda »zaupnik« pove, kaj je njih naloga. Od delavcev izvoljeni, morajo delati v korist delavcem. Njih poslovanje ureja poseben pravilnik.

Zopet bo marsikdo rekel: Čemu pa treba zaupnikov? Meni naj dajo pravico, pa je konec besedi! Žal, da veliko delavcev tako misli in tudi ravna. Seveda brez uspeha. Lepo je slišati: »Krivica se mi godi, popravi jo!« Toda posamezen delavec podleže skoraj vselej močnejšemu podjetniku, čeprav se mu krivica res godi. Dostikrat pa človek svojo krivico tudi povečuje. Zato pa zakon predvideva delavske zaupnike, katere bi morali izvoliti delavci v vsakem podjetju, ki so nepripravljeni in morejo mirno in nepristransko razsoditi celo zadevo brez ozira na delavskega tovariša ali podjetnika. Odtod je pa obenem jasno, kolike koristi imajo delavci, ako so izvolili za svoje zaupnike trezne, poštene in pravične tovariše. Res je, da v sporih med delodajalci in delavci v zvezi z zaupniki odloča inspekcija dela končno, toda koliko sporov pa morejo dobri delavski zaupniki izgladiti ali vsaj okrajšati, bo pa vsakdo sam vedel, ako je zaposlen v podjetju, kjer imajo (Nadaljevanje glej na 6. strani pod črto.)

Poročilo

z dekanijske konference v Kamniku.

V sredo dne 24. sept. se je vršila v Kamniku dekanijska konferenca duhovnikov kamniške dekanije. Obravnavale so se dušnopastirske zadeve dekanije. Na škofijstvo se je poslala tudi soglasno sprejeta spomenica v zadevi sokolstva. V spomenici se omenja med drugim:

- 1.) ugotovitev, da je vsa duhovščina zvesta kralju in domovini.
- 2.) da se Sokol kot državna ustanova priznava, odklanja pa duh prejšnjega Sokola, ki se kaže v novem.
- 3.) Duhovščina odklanja način nadzorstva duhovnikov v zadevi Sokola.
- 4.) Protestira proti krivičnim insinuacijam proti duhovnikom; krivičnost je že v več slučajih ugotovilo sodišče.
- 5.) Protestira proti izredno ostrim in dvojnim kaznim v sokolskih zadevah (sodnijsko in odstavitve).
- 6.) Zahteva, da se oblasti obračajo do župnijskih uradov po ordinariatu in ne naravnost.

Samo za eno leto!

Pričelo se je šolsko leto. Treba je bilo otrokom kupiti nove učne knjige. Tudi katekizem in zgodbe sv. pisma. Vsi so jih že imeli, samo Komarjev Peter je bil še vedno brez potrebnih knjig za verski pouk.

»Prihodnje leto bom nehal hoditi v šolo«, se je izgovarjal, »samo za eno leto pa ni vredno knjig kupovati.«

»Tako? Samo za eno leto! Kdo ti je pa to povedal?«

»Doma so rekli.«

Žalostno, pa resnica je, da so premnogi naši ljudje še vedno tega prepričanja, da je katekizem knjiga samo za šolska leta. In istotako zgodbe sv. pisma. Potem pa, da je te knjige sramotno vzeti v roke. Pride pa izpraševanje za velikonočno spoved, prideta ženin in nevesta »oklice noter dajat«; vselej pa dajo mesto poštenih odgovorov iz krščanskega nauka samo neko čudno stokanje od sebe.

Eno najbolj važnih del katoliške akcije mora postati to, da pridejo ljudje do prepričanja: katekizem in zgodbe sv. pisma spadajo med družinske knjige. To so take knjige, ki jih vsaka hiša, da celo vsaka družina mora imeti. Pa ne samo imeti, ampak tudi brati. Za branje so primerni zlasti dolgi zimski večeri. Pa tudi nedelje. Zlasti tam, kjer so domovi daleč od župne cerkve in je težavno obiskovati popoldansko službo božjo, se mora hišni gospodar zavedati te svete

dolžnosti: ob določeni uri mora biti zbrana vsa družina in eden naj bi bral javno in glasno nekatera vprašanja iz katekizma ali pa letnemu času oz. praznikom primerne zgodbe iz sv. pisma. Hiša, ki je katekizem zavrgla, je komaj še katoliška hiša.

Katekizem mora postati vsakemu verniku spremljevalec skozi življenje, prava življenska knjiga. S katekizmom v roki in v glavi izpolnjuj zapovedi, se poslužuj bogastva milosti in se utrjuj v veri. Z njegovo pomočjo boš najlažje izpolnjeval najvažnejše zapovedi: »Ljubi Gospoda, svojega Boga in ljubi svojega bližnjega!« Kadar greš po svetu, na Francosko ali Vestfalsko, v Kanado ali v Argentino, katekizem mora s teboj. Starši, ki svojim otrokom te knjige ne dajo v popotni kovček — poleg molitvenika in rožnega venca seveda — so naredili usodepolno napako in zanemarili svojo najsvetejšo dolžnost. Ob dnevu sodbe ne bo dobro takim vzgojiteljem.

V DVEH URAH OKOLI SVETA!

Pred pol stoletjem so smatrali pisatelja Julesa Verna za sanjača, ker je spisal knjigo »V 80 dneh okrog sveta.« In danes? Zeppelin ni rabil niti polovico toliko časa. Pred kratkim so pa v uredništvu nekega njujorškega lista naredili še bolj zanimiv poskus. Točno ob 12. uri so odposlali brzojavko, ki jo je 25 postaj oddajalo okrog sveta, dokler ni zopet prišla v Njujork. Za vso pot je rabila le 2 uri!

Janez Langerholz:

SREČA

(Povest. — Nadaljevanje.)

Jaka pa je cele tri dni zamakal svojo jezo, cele tri dni se je po gostilnah priverjal, da je pravica pokopana, pa ji bo že on spet pomagal na noge in da bo sodnik v Kranju še dolgo žaloval, ker ne pozna postave. Šele četrty dan se je pojavil zjutraj zgodaj pred domačo hišo. Živina mu je z glasnim mukanjem razodevala, da je lačna in da je že dolgo od sinoči, odkar se je je sosed zadnjič usmilil. Sicer bi morala že od lakote izhirati.

Nad ženo se ni jezil. Naj gre, kamor hoče. Ampak sosed! No, tudi sosed bo dobil še svoje. Saj je še Ljubljana na svetu. In v Ljubljani so sodniki, strogi in hudi in poznajo postave in vedo kaj so bolečine. In Lojze jih ne bo premotil s svojo hinavščino.

Prišel je zaželeni dan in Ljubljana je sodila in govorila.

Prebrali so sodni zapisnik iz Kranja in zaslišali še enkrat tožnika in toženca, pozabili tudi niso na pripombo o skrajno žaljivem Jakovem vedenju pri sodišču v Kranju, precej natančno so pretehtali tudi zapisnik že pre-

stanih kazni obeh mož. In gospodje sodniki v Ljubljani so rekli: »Kazen kranjskega sodišča potrjujemo in jo še poostrujemo od treh tednov na šest. Kazen treba nastopiti takoj!«

»Kaj? Kako? Kje je pravica? Kje so postave? Gospodje sodniki, vi niste sodniki, vi ste«

Gospod predsednik je sklenil: »Po prestani kazni pride mož vnovič pred sodišče radi žaljenja sodnih uradnikov.«

Za Jakom so se zaprla vrata za šest tednov in potem vnovič še za dva tedna.

V Vodovljah pa je tiste tedne vladal mir. Lavrinka se je vrnila in skušala sama z otroci gospodariti na razvalinah nekdanj cvetočega in srečnega posestva.

VII.

»No, vendar! Tako sem te že iskala. Zdaj si mi pa kar sama padla v naročje.«

Čavnarica izpod Zabrodja je na trgu v Kranju nagovorila Martinko iz Vodovlja.

»Kaj pa bo dobrega?«

»Veš, moram te nekaj poprašati.

Z našega razgledišča

KAMNIK. Mlad. Marijina kongregacija je imela 7. sept. svoj 13. shod odkar vodi kongregacijo sedanji gospod kaplan. Družbenih sej je bilo v l. 1929-30 pet. Pri zadnjem shodu je bilo 28 fantov. Častno so zastopani podgorski fantje. — Na sporedu shoda so bile tudi skioptične slike o sv. Ceciliji. Predvajanje je bilo izborno, saj se je g. Alojzij Čeh na vso moč potrudil. Fantje so bili navdušeni za skioptikon ter so želeli, da bi imeli večkrat slične govore, ker zgledi vlečejo, dočim besede samo mičejo. Predstojništvo je sklenilo na seji dne 9. IX., da bo priredilo vsako drugo nedeljo zvečer v kongregacijski sobi za kongreganiste družabni sestanek — ker se fantje med seboj premalo poznajo, kar vsekakor ni najboljšje.

Kongreganist.

KAMNIK. Marijini vrtci. V Kamniku so kar trije M. vrtci: za malčke, kateri se zbirajo pri čč. sestrah usmiljenkah in igrajo, pojejo in se po svojih močeh učijo. Za deklice, ki že hodijo v šolo; te iščejo v Marijini šoli dopolnila svoji versko-nravni vzgoji; in za dečke. Ta se je ustanovil še le letos. Pokazala se je nujna potreba tudi deške vzgoje, zato se je odločil preč. g. dekan, da se sam loti te težke, a nujno potrebne naloge. — Kako težko je mladeniča, fanta pridobiti za Marijino družbo, če ni bil kot deček vzgojen v Marijinem vrtcu. Zadnja številka Voditelja Marijinih družb zato tako toplo priporoča Marijine vrtce. Seveda morajo starši storiti svoje. Naj Marija s svojo priprošnjo pri Bogu

Ali ste tam pri vas vsi otroci taki?«

»Kakšni?«

»I, kakšni! Saj sama veš. Lavrinka je doma pri očetu. In otroka z njo. Pa kakšna! Ali so to otroci?«

»Nič ne vem, kakšna naj bi bila.«

»Delaj se no, delaj. Ali naj ti jaz povem? Kolneta kot Tolminec, zmerjata kakor pijanec, kradeta in — fejl! — saj ne morem vsega povedati.«

»Sta bila pač v taki šoli.«

»V šoli? Kaj praviš? Pa je res, da se otroci vsega slabega nauče, ko prično hoditi v šolo. Saj pravim, šola, ta šola!«

»Ne, ne! Ali si me nalašč narobe razumela, ali kaj bi rekla. Doma sta imela tako šolo. On in ona.«

»Beži kam! Saj je bila Meta vendar še dosti pripravno dekle. Malo bolj preprosta res, hudobna pa ne.«

»Ne bom rekla, da ni res. Saj je bila tudi pri nas še dosti dobra, dokler je bil še rajnki Peter gospodar. Odkar je pa pri hiši novi Lavrin, je pa vsa drugačna. Prav res ne vem, kaj smo se Bogu tako zamerili, da je vso vas, posebno pa še Lavrinovo hišo, tako udaril.«

»Veš, da se pri nas močje že zgovarjajo, da jo bodo pognali nazaj k

vse delo podpira in blagoslovlja.

Kako pa je pred našo cerkvijo? Prav obratno kakor večinoma drugod. Med službo božjo vse prazno in tiho okrog cerkve: človek bi mislil: danes pa ne bo tukaj sv. maše; večinoma prihite v cerkev prav zadnji trunutek pred začetkom službe božje, drugi pa se tudi vsi požurijo v cerkev, čeprav pridejo malo prekmalu. Po opravitlu pa zopet kar mahoma vsi izginejo izpred cerkve. Kaj mora biti temu vzrok? Ali manjka starodavne mogočne lipe tam, koder stoje sedaj pohlevne akacije? Ali morajo verniki prehoditi dolgo pot od doma in nazaj in se jim zato mudi. Ali pa je to samo stara navada. Vsakega nekaj, največ pa gotovo sv. maše v samostanu oo. frančiškanov, katerih se verniki tako radi udeležijo, kar je torej najlepši nagib in vse hvale vredno.

MEKINJE. Na praznik Marijinega vnebovzvetja gredo kamniški meščani in okoličani zelo radi v Mekinje, kjer obiščejo prav posebno radi župno cerkev in v njej glavni oltar, kjer stoji zelo lepa, 200 leta stara, umetniška podoba Marijinega vnebovzvetja. Letos 15. avgusta je bila cerkev vsa polna, tudi še popoldne, ko je kamniški g. dekan opravil slovesno božjo službo. Je res nekaj lepega ta cerkev, ki nudi obiskovalcem še od daleč lep pogled: Tesno zvezana s samostanom in župniščem ima pogum, kljubovati vsem gorskim velikanom, ki pa ji v resnici nič nočejo, le nudijo ji prekrasno ozadje.

STRANJE. V nedeljo po Vel. šmarnu smo z bolj domačo slovesnostjo praznovali 25 letnico dekliške Marijine družbe. Ob tej priliki je prihitel med nas njen ustano-

vitelj, g. župnik Cegnar iz Smlednika. Prav z veseljem smo poslušali njegovo očetovsko besedo. Samo da bi prinesla dosti blagoslova! — V torek, dne 9. sept. smo pokopali mladoletnega turista, delavca Pečarja Rudolfa. Škoda fanta, ki bi bil lahko kdaj krepka podpora svojim staršem! In skoro nespametno se mnogim zdi, da pohlep po izrednih dogodkih na naših gorah in prevelika predrznost gonita v smrt mlade, krepke sile našega naroda.

JARŠE - GROBLJE. Delo pri našem društvenem domu pridno napreduje. Stavba je bila že pred 3 tedni pod streho; dvorana in oder bosta kmalu ometana. Sedaj napeljavamo električno razsvetljavo. Kdaj bo pa dom dogotovljen? Za silo, upamo, da še v tem letu; popolnoma pa Bog ve kdaj. Ako bi bilo odvisno od nekaterih nasprotnikov, bi ga še danes morali do tal podreti; mislijo namreč, da bi bilo boljše kakšno gostilno postaviti ali pa denar razdeliti med ponočnjake, da bi jim pijače ne manjkalo za eno soboto ali nedeljo zvečer. Hvala Bogu, kakor začetek zidave ni bil odvisen od njih, tako tudi konec ne bo, ampak le od dobrih in požrtvovalnih src, ki vedo, da denar, podarjen v take namene, ni izgubljen, z njim si kupujejo božjo in našo hvaležnost. Tako se tudi tukaj zahvaljujemo dveh dobrotnikom iz Domžal: g. tovarnarju Ravnikarju in g. N. N., ki sta darovala vsak po 1000 Din. Bog jima bodi obilen plačnik; naj še omehča srca drugih za takrat, ko bomo potrkali nanje. — V nedeljo, 5. oktobra popoldne ob 3 se bo vršil v društveni dvorani v Grobljah občni zbor našega prosvetnega društva; vsi člani in prijatelji društva ste povabljeni. Obenem se

vam. Žena naj bo tam, kjer je mož.«

»Pametna beseda. Samo pomagalo ne bo dosti. Pri Lavrinu ni več božjega blagoslova. Vse je zavoženo in v par letih se bo vse samo snedlo, hočem reči, da bo šlo vse po grlu.«

»Nikdar ne bi mislila, da je na enem človeku toliko ležeče.«

»Pa je le res. Po človeku hiša stoji, po človeku pada. Kamor se človek nagne, gre še hiša za njim.«

Še bi bili modrovali prijateljici iz mladih let, pa je naenkrat prišla mimo Lavrinka in jima zaprla besedo.

»O, Martinka! Kaj pa je tebe zaneslo sem v Kranj? Ali si se mogla odtrgati od doma in od dela?«

»Kaj me je zaneslo? Saj veš. Potrebe. Včeraj smo prodali krompir, danes sem pa že prišla denar zamenjavat. On mora biti nov, Tonetu bo treba obleke, Rezi novo ruto, Francelj gleda po novi obutvi za cerkev; če kaj ostane, bo pa še zame nekaj.«

»Blagor tebi! Pri vas je lahko; vsega imate dosti. Pri nas pa —, i kako pa je res pri nas? On je doma, to sem slišala.«

»Je in ni. Kaj ti bom prikrivala, ko sama veš, kakšen je. Največ presedi tam, kjer Bog roko ven moli.«

»O Bog! Vse bo šlo. In kaj potem? Iz grunta na beračijo, iz grunta od hiše do hiše sama, z otroki, z možem. Kar misliti si ne morem.«

»Veš kaj! Nazaj pojdi!«

»Saj bi šla, pa —«

»Meta, pa bo res najboljšo, če boš šla,« se je vtaknila vmes še Čavnarica. »Kar pojdi. Otroke pa pusti tukaj, pri očetu, bo boljše zanje.«

»Ne, ne, brez otrok pa res ne grem. Oče jih tako ne more videti. Vedno se krega nad njimi.«

»Meta! Poslušaj me! Če hočeš otrokom dobro, pusti jih pri očetu. Če bodo tam, pri Jaku in pri tebi, se ne bodo nič dobrega naučili.«

»Nikdar jih nisem učila kaj slabega. Jaka se pa zanje niti ne zmeni ne.«

»Ne mislim, da bi jih kaj slabega učila. Ampak otroci vidijo dosti slabega in kar vidijo, si tudi zapomnijo.«

»Ne bodi no! Otroci so še preneumni, da bi si kaj zapomnili.«

»Poslušaj me, Meta, ne bo ti žal.«

»Otroci bodo šli z menoj. Pretepati jih ne pustim.«

(Se bo nadaljevalo.)

Preden kupite

poletno blago za obleke i. t. d., si oglejte mojo zalogo, ki je tako razkošno opremljena z krasnimi vzorci, da si lahko vsak izbere brez truda in pomisleka. Kar je pa glavno: cene so tako NIZKE, da pri meni kupi vsak MNOGO CENEJE, kot kjerkoli drugod.

Priporočam Vam nakup blaga edino le pri meni, ako hočete imeti lepe obleke po nizkih cenah. Krasna izbira ravnokar došlih svilenih robcev; najnovejši vzorci. Izredno krasno blago za ženske plašče in moške površnike poldubelne. Surova in umetna svila, delene popline, vse v najlepši izbiri. Velika izbira moških sraje in posebna izbira še moških kravat. Trpežni tisk in drugo cvirnato blago za ženske delavne obleke. Velika izbira hlačevine po posebno izjemnih cenah.

Stalna zaloga umetnih gnojil. Zaloga poljskih in vrtnih semen. Vedno v zalogi cement, stavbno železje, okovje za stavbe in pohištvo. Velika izbira kuhinjske posode, porcelana, stekla i. t. d.

Vedno sveža špicerija, posebno fina moka, ki jo pri meni kupite v dno najceneje. Že sedaj opozarjam, da bom imel za veliko noč rozine radi velikega nakupa po prav izrednih cenah. To opozarjam radi tega, da ne bodete drugje za drag denar kupovali istega blaga.

Ker imam dobre trgovske zveze s prvovrstnimi tovarnami in proizvajalci, mi je omogočeno dati vse blago po prav izjemnih cenah

Za obilen nakup se najtopleje priporočam

J. MENART

trgovina

Domžale

Kdor vino pije!

mu ne bo žal, če kupi
izvrstno dolenjsko ali
štajersko vino (v stekle-
nicah in v sodih)

pri

Ant. Stergar, Kamnik

bo pobirala članarina za prihodnje poslovno leto in upisovali novi člani. Določili bomo naše delo v prihodnjem letu, kakor tudi delo v fantovskem in dekliškem odseku. Dela bo dovolj, da le dobre volje ne manjka.

DOB. Na Količevem h. št. 24, p. d. Capuder je 9. IX. ob pol 12 ponoči pogorela hiša in hlev, v katerem sta zgoreli tudi krava in telica. Goreti je začelo pred hlevom. Kdo je povzročil požar, ljudje različno ugibljejo. Večina je mnenja, da je bila vmes zlobna roka. Zato je pa tudi upravičen strah za svoje premoženje drugih vaščanov na Količevem, kjer je polno delavstva iz vseh krajev v Bonačevi tovarni in kjer je veliko takih, ki jim niso sveti Gospodovi dnevi in v svoji brezvestnosti ne ločijo, kaj je moje, kaj je tvoje. Zato je že skrajni čas, da vsi Količani pobijamo te izrodke v naši vasi, ako ne, nas bodo pregnali iz rodne vasi in hiše.

V nedeljo, dne 21. septembra popoldne je v Ljubljani umrl g. Franc Auman, župan, kovaški mojster in širom Jugoslavije znani izdelovalec vozov na Viru pri Domžalah. Pokojni je bil v vsakem pogledu vzoren in zgleden mož. Z izredno vneto je vedno sodeloval pri vseh katoliških organizacijah, ki ga bodo zelo pogrešale. Udeleževal se je tudi pri gasilnem društvu. Kako ugleden

Delavski zaupniki

(Nadaljevanje s 3. strani)

delavske zaupnike. Znano pa je, da je boljša kratka sprava kot dolga pravda. Od sporov med delodajalcem in delavci nima teh nobeden kako korist. Korist upa doseči od spora k večjemu kak delavski izdajalec, ki ob mirnem razvoju ne more dobiti vpliva na delavca. Zato je pa prijateljski naš svet vsem delavcem v našem okraju: Izvolite si v vsakem podjetju najtreznejše in najpravičnejše tovariše za svoje zaupnike!

in priljubljen je bil, priča najbolj to, da je bil, čeprav še fant, postavljen za župana virske občine. Županske posle je opravljal silno vestno in v zadovoljnost vseh občanov. Še v petek 19. sept. popoldne, ko ga je nenadoma napadla huda bolezen, je v silnih bolečinah urejeval občinske zadeve, kakor bi slutil, da ga čaka smrt. Prepeljali so ga takoj z avtomobilom v Ljubljano, kjer je bil operiran; operacija pa žal ni pomagala in je za vedno zaprl oči, star šele 35 let. Truplo so prepeljali domov in v sredo, dne 24. sept. se je vršil veličasten pogreb, ki je pričal o priljubljenosti blagega pokojnika. Hudo prizadeti materi, ki je izgubila tako zglednega in skrbnega sina, kakor tudi bratu in sestram, naše iskreno sožalje! Blagemu pokojniku pa naj sveti večna luč!

DOMŽALE. Časopisi so nam pred nekaj dnevi prvi sporočili strašno novico, kako sta se v Budimpešti smrtno ponesrečila domžalska tovarnarja bratranca Hans in Fric Ladstätter. Avto, v katerem sta se vozila,

Kdor kavo kuha!

ali si želi dobrega čaja
ter ruma, konjaka in pe-
civa iz dobre moke, naj
si kupi vse

pri

Ant. Stergar, Kamnik

je zdrčal pred tramvaj. Tramvaj ni mogel takoj ustaviti in je prevrnil avto. Oba bratranca sta bila takoj mrtva. Trupli ponesrečenih je pripeljal avto iz Budimpešte v Ljubljano, kjer ju je sprejel mestni pogrebni zavod. Odtod so ju prepeljali v Domžale na dom, odkoder se je vršil v nedeljo dne 28. sept. veličasten pogreb na domžalsko pokopališče, kjer ima družina Ladstätter krasno grobnico.

Že svojčas je »N. I.« opozoril na pomanjkanje pietete nekaterih Domžalcev ob priliki nesreče pri gasilskih vajah. In že spet moramo poročati o podobnem slučaju. Tisto nedeljo, ko so časopisi prinesli vest, da so bili mučenci jugoslovanske misli v Trstu ustreljeni, so po celi državi bile vse prireditve veselega značaja odpovedane. (V Ljubljani je bila n. pr. odpovedana celo slavnostna misijonska akademija in cerkveni koncert, čeprav v veliko materialno škodo prirediteljev. - Ur.) Le v Domžalah je sportni

klub »Disk« svojo prireditev moral zaključiti z veselim plesom na vrtu neke gostilne. Čudno je, da srezko poglavarstvo v Kamniku s tako lahkoto dovoljuje tako mnogoštevne plese, na katerih se kviri naša mladina. Še bolj čudno pa je, da ne zasleduje po svojih poklicnih organih tistih gostiln, ki po domžalski okolici prirejajo plesne prireditve brez vsakega dovoljenja.

RADOMLJE. Spet smo dobili duhovnika, ki nam opravlja dnevno službo božjo v naši cerkvi. Škofijstvo nam je dovolilo č. g. Janeza Sedeja, ki je bil dosedaj kaplan v Boštanju. — Zadnjič smo se pohvalili, da smo razprodali 30 izvodov »Našega lista«, čeprav nismo imeli duhovnika. Sedaj naročamo 40 izvodov.

UREDNIK

DOMŽALE. Gospodu, ki je hotel tako hitro postreči srezkemu poglavarstvu z »Našim listom«, da si ga je pri prvem sosedu izposodil in poslal na poglavarstvo, sporočamo, da on ne more hitreje postreči kot mi, ker mi s prvimi izvodi, ki gredo iz tiskarne, pošljemo 5 izvodov glavarstvu in 2 izvoda banski upravi. Tako veleva zakon, ki ga Vi seveda ne poznate; pa ne zamerimo. S. Domžale. Zdi se mi, da ste že trikrat poslali svoje prispevke za »Naš list«, v katerih na dolgo in široko razkladate svoje mnenje k raznim vprašanjem in dogodkom. Brez dvoma je marsikatero zrno vmes, toda kot rdeča nit se vleče skozi vse dolge spise zabavljanje in omalovaževanje. Z ničemer niste zadovoljni. Lepo prosim, prizanašajte prezaposlenemu uredniku in sebi in ne pišite več. J. Močnik, št. Vid n. Lj. Ni mogoče. Pozdrav!

»NAŠ LIST«

izdaja Misijonišče v Grobljah, pošta Domžale. Tiska Misijonska tiskarna. List izhaja mesečno in stane posamezna številka 1 dinar. Oglasi po dogovoru.

Ako nočete

da Vas dež moči v stanovanjih in gospodarskih poslopih, pokrivajte Vaše strehe z asbestnim ŠKRILJEM „SALONIT“ ter s cementno zarezno strešno opeko, katero kupite najceneje

pri

Ant. Stergar, Kamnik

Otroški kotichek

(Piše striček Matiček.)

Roženvenski mesec.

Vsak priden otrok ima gotovo blagoslovljen rožni venec. Pa ga zna tudi moliti. Zvečer gotovo ne greste poprej spat, preden niste z domačimi odmolili rožnega venca. Poslušajte, kako znajo nekateri otroci lepo moliti rožni venec. Dvanajstleten fantek je pripovedoval: »Pri skrivnosti o Jezusovem rojstvu: ki si ga Devica rodila, si mislim, da sem v hlevčku v Betlehemu. Ko molim besede: Češčena Marija, milosti polna, gledam na Marijo; ko izgovarjam ime Jezus, pa se z glavo priklonim proti božjemu detetu.« Vidite, kako znajo že otroci lepo in pobožno moliti rožni venec. Če boste pri molitvi rožnega venca tako mislili na življenje, trpljenje in povečanje Jezusovo, potem vaš rožni venec nikoli ne bo predolg ali pa dolgočasen. Nosite ga vedno pri sebi in molite ga radi. Po rožnem vencu vas bodo spoznali, da ste katoliški kristjani.

Pred leti je umrl v nekem kraju tuj popotnik. Nihče ga ni poznal. Pokopati so ga morali na občinske stroške. Pa kdo naj ga pokoplje? V vasi je bil katoliški duhovnik in protestantovski pastor. Niso pa vedeli ali je tujec katoličan ali protestant. Preiskali so vse njegove listine, pa nikjer ni bilo zapisano, katere vere je. Ko so pregledali njegov suknič, so našli v žepu rožni venec. Sedaj so vedeli, da je katoličan in so ga katoliško pokopali.

Striček je prepričan, da znajo vsi njegovi nečaki in nečakinje moliti sveti rožni venec. Pa ga gotovo tudi vsak ima. Ko bi bil striček bogat, bi vsem nečakom in nečakinjam kupil in podaril lep rožni venček. Ker pa tega ne more, vam pa pove lepo pesmico o rožnem vencu. Mogoče ste jo že slišali peti. Striček je prav rad poslušal. Striček ima tudi note k tej pesmi. Če bi se jo hoteli kje v šoli naučiti peti, pa pišite stričku po note. Ko boste ta mesec molili sv. rožni venec v cerkvi ali pa zvečer doma, ne pozabite tudi na strička in na pogančke v misijonskih deželah.

Rožni venec

Mati moja, venec pletem,
venec rož za tvoj oltar:
belih, rdečih, žarnozlatih
zvijem tebi v dar.

O Marija, bele rože,
Najčistejša, tvoj so znak;
daj da čistost neskajjena,
me krasi trenutek vsak.

Rdeče rože, žalna Mati,
znak so tvojih bolečin,
prosim, vtisni jih globoko,
sveta Mati v moj spomin.

Zlate rože, o Marija,
v tvoji kroni se žare;
hrepenenja po nebesih,
Mati, v moje vlij srce.

O Marija, Mati moja,
Tebe išče vzdih globok,
ko ti vije v solz dolini
rožni venec Tvoj otrok.

Znamkarji

Kaj počenja striček z znamkami, ki mu jih otroci pošljejo? Ali si jih da, v zglavnik, da je bolj mehke? O, ne! Te znamke se prodajo in se denar porabi za pogančke. Kdo jih pa kupi? So ljudje, ki zbirajo znamke vseh dežel. Spravljajo jih v posebne knjige, albume. Čim več različnih znamk in čim redkejše so, tem dražja je zbirka. Koliko so pa vredne znamke? Tukaj pri nas naše navadne znamke prav malo. V tujih deželah so pa naše znamke dražje; zato se tja pošljejo. Pa tudi nekatere redke jugoslovanske znamke so pri nas drage. Najdražje so menda one iz Prekmurja, ko je bilo Prekmurje leta 1918 od jugoslovanskih čet zasedeno. Takrat so slovenski vojaki (tudi g. urednik Našega lista je bil med njimi) prejšnje ogrske znamke pretiskali s črkami SHS. Pozamezna tista znamka je vredna do 400 Din.

Znamke so poslali: Marija in Karel Mlakar, Mirko Kralj, Zinka Mlakar, N. Praprotnik, Mira Šmon, Anton Šmon: vsi iz Domžal; otroci iz Zavetišča v Domžalah; Peterček Naglič, Šmarca in še drugi.

Stričkova pošta

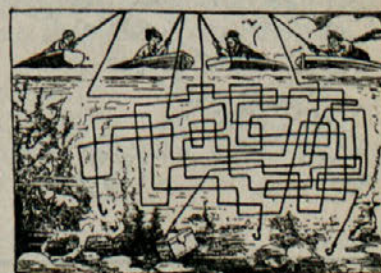
Striček dobi nekateri mesec od svojih mladih prijateljev prav mnogo pisem. Posebno takrat, če je v otroškem koticčku kaka uganka. Striček vas sprejme vse v svoj kotichek, četudi ne more vedno posebej odgovoriti. Zapomnite si pa, da morate vselej, ko stričku pišete, v pismu strička tikati in ne vikati. Čisto po domače!

Hedica Cedilnik, Radomlje-Volčji potok:
»Prav vesela sem«, pišeš, »da ste me uvrstili med svoje nečakinje. Zelo bom pridna, tako da bom imela same odlične. Bom prinesla pokazat, saj Vas že nekoliko poznam, ker sem Vas že videla. Gospodu stričku nič ne zamerim, da mi ni poslal knjige Stric Jaka, saj sem sedaj dobila strica »Strička Matička«, katerega sem še bolj vesela, ker nam bo vse leto pisal mične pravljice in dajal lepe nauke in težke uganke za naše trde glavice. O, ko bi jaz imela glavo strička Matička, vsako še tako težko uganko bi uganila in gotovo bi zadela na žreb. Najraje bi dobila sliko strička Matička, če bo kdaj razpisana. Knjigo Stric

Jaka sem jaz že davno prečitala. Pa uganite, dragi striček, kje sem jo dobila! Če uganete, Vam bo Miklavž prinesel nekaj lepega.« — Tvoja uganka pa ni težka, Hedica. Pišeš, da si večkrat s svojo sestrično pri tetki in botrici. Torej ti je gotovo dobra tetka dala knjigo. Ali sem prav uganil? Sedaj je pa striček radoveden, kako nagrado mu boš poslala po sv. Miklavžu. Svojo sliko, kaj ne? Bo pa striček potem v otroškem koticčku tudi pokazal svojo, da boš videla če je pravi, ker praviš, da si ga že videla. **Peterček Naglič, Šmarca:** Ze dvakrat si prinesel znamke za zamorčke. To si priden! Da se znamke ne pokvarijo, jih ne smeš z ovojnice trgati, ampak lepo s škarjami izstriči, tako da ostane okoli zobčkov mali rob. Pa tudi piši kaj stričku! **Meščanski II. a razred, Lichtenthurn, Ljubljana:** Sedaj, ko ste prišle s počitnic in sedite zopet pri knjigah in vlivate v svoje že itak učene in brihtne glavice še večjo učnost, ste še vendar našle čas, da ste stričku pisale in mu poslale njegovo sliko. Hvala lepa! Katera je pa naslikala tako lepo strička? Čisto tak je vaš striček! Tudi fajfco zna kaditi, samo na očala ste pozabile. Katera izmed vas je pa tista nečakinja, ki jo striček za roko pelje? Ker bi nekateri otroci radi poznali strička, bo pa mogoče enkrat pokazal to sliko v otroškem koticčku. Nič ne poveste, kako je bilo na počitnicah. Ali ste se vse vrnilo? Pozdravljene! **Frida Breznik, Ihan.** Zopet si se oglasila. Pa si ubogala strička in prav razločno pisemce napisala. Ubogljivih otrok je striček vesel. Tebe pa še posebno, ker pišeš: »Zelo rada čitam Naš list, posebno Tvoj kotichek. Striček, ti si pa res prebrisan tiček, ker znaš vse tako lepo urediti v koticčku. Samo mnogo truda imaš z nami. Zato pa hočem zvečer en očenaš zmoliti zate, da bi Te ljubi Bog ohranil še dolgo zdravega in čilega.« Striček ti je hvaležen, Frida. Le moli še za njega in vse misijonarje. Striček pri sv. maši tudi za Tebe moli in za vse svoje male prijatelje. V Ihanu ste prav pridni, ker imate kar 90 Naših listov. Pa le še kaj piši, striček bo zelo vesel. **Otroci iz zavetišča, Domžale:** 260 lepo opranih znamk ste poslali stričku in pozdrave. Prav lepa hvala! Kako ste srečni, da imate tako dobre častite sestre, ki vas učijo. Ali jih pa tudi ubogate? Kdaj boste pa strička povabili, da bi prišel k Vam pogledat? Striček je rad med pridnimi otroci!

Uganka

Kateri ribič je dvignil zaklad?

Dva izžrebana rešilca dobila od strička lepo povestno knjigo.

„ECCLESIA“

ZAVOD ZA CERKVENO UMETNOST

LJUBLJANA, Prisojna ulica 5

Izdeluje: mašne plašče, pluvijale, dalmatike, velume, cerkveno perilo, zastave, monštrance, kelihe, ciborije, svečnike, lestence, umetniške nabožne slike ter vse, za notranjo opremo cerkve potrebne predmete.

Popravlja: vsakovrstna cerkvena oblačila, zastave, slike i. t. d. po najnižjih cenah. Pozlatitev in posrebitvev ali poniklanje metalnih predmetov izvršimo najsolidneje z garancijo. — Lastna pasarska delavnica. Lastna vezilnica in izdelovalnica paramentov, zastav, perila i. t. d. Zahtevajte cenik!

Velika zaloga manufakture, najlepša izbira za vse stanove, zaloga vse vrste špecerije, moke, koruze itd. — Velika zaloga železa, vse vrste železnine, zaloga najnovejših železnih plugov itd. — Vedna zaloga svežega cementa in druge gradbene potrebščine. — Zaloga umetnih gnojil, stekla, porcelana itd. Cene najnižje; brez konkurence.

Za obilen obisk se priporoča

JOS. SENICA

TRGOVINA, DOMŽALE

Hlode

smrekove in jelove kupi vsako množino

FRANC ŠMON

RODICA PRI DOMŽALAH

STALNO IMAM V ZALOGI DESKE VSEH VRST ZA MI-ZARSKA IN TESARSKA DELA PO NAJNIZJI CENI.

U G O D N A P R I L I K A Z A V A R Č E V A N J E !

Hranilnica in posojilnica v Kamniku

v svoji lastni hiši

SPREJEMA HRANILNE VLOGE

na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše. Vse davke plačuje hranilnica sama.

Šutna, štev. 22,

POSOJILA DAJE

pod ugodnimi pogoji.

URADNE URE od 8 do 12 dopoldne
od 2 do 4 popoldne.

USTANOVLJENA
LETA 1869.

FINO VOLNENO BLAGO ZA
PLAŠČE IN OBLEKE, SVILA
IN POLSVILA V RAZNIH
BARVAH IN VZORCIH, PE-
RILNI CEFIR, KAMBRİK, ŠL-
FINA BELA TKANINA, SI-
FON ZA PERILO IN PO-
STELJNO OPREMO. BLAGO
ZA ZASTORE, BRISAČE, FRO-
TIRKE, NAMIZNI PRTI IN
NUFAKTURNEGA BLAGA.

KADAR SI NABAVLJATE
BLAGO ZA OBLEKE ALI PE-
RILO, ZGLASITE SE ZANES-
LJIVO V TRGOVINI

R. MIKLAUC

„Pri škofu“

LJUBLJANA

Lingarjeva ulica 3

Pred Škofijo

KJER BOSTE POSTREŽENI Z
DOBRIM IN TRPEŽNIM BLAGOM
PO NIZKIH IN SOLIDNIH
CENAH.

ZAHTEVO DOSTAVIJO VZORCI
ZUNANJIM NAROČNIKOM SE NA
SVRHO NAROČILA.

USTANOVLJENA
LETA 1869.

MODNI KAMGARN, ŠPORTNI
SEVJOT, SUKNO, HLAČEVI-
NA, BARŽUN, IZGOTOVLJE-
NO PERILO: HLAČE, SRAJ-
CE, PREDPASNIKI, VSE VR-
STE NOGAVIC V RAZNIH
BARVAH. — RAZNE ODEJE,
FLANELASTE IN PRESITE
I. T. D. VELIKA ZALOGA
SVILENI HIN POLSVILENIH
RUT I. T. D. I. T. D.

